

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/143/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010190
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715010190.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného W. B., pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 18. januára 2017, odvolanie obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 10.06.2016 sp.zn. 2T/40/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 10.06.2016 sp.zn. 2T/40/2015 bol okrem iných uznaný za vinného aj obžalovaný W. B., a to pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že obžalovaný Z. G. a obžalovaný W. B. po predchádzajúcej dohode v presne nezistenom čase v dobe od 19.00 hod. dňa 14.05.2014 do 16.00 hod. dňa 23.05.2014 v C. D. XXX, okres G., vnikli do neobývaného domu tak, že nezisteným spôsobom a predmetom rozbili sklenenú výplň uzamknutých vstupných dverí, odkiaľ následne spoločne vnikli do jeho vnútorných priestorov, kde nezisteným spôsobom a predmetom rozbili sklenenú výplň na dverách, do kúpeľne a dverách vedúcich do obývacej miestnosti, kde následne z priestorov domu odcudzili dva hrnce s motívom rastlín, jednu deku bordovej farby, jednu deku hnedej farby, jednu plastovú misku fialovej farby, tri šálky bielej farby, päť tanierov pod šálky bielej farby a jeden starší bicykel nezistenej značky, tzv. skladačku, čím spôsobili L.. M. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, R., škodu odcudzením vo výške 36,- Eur a škodu poškodením vo výške 67,- Eur, pričom obžalovaný W. B. sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že mu bola dňa 04.04.2014, rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Krupina, v blokovanom konaní, číslo bloku 16002231, právoplatného dňa 04.04.2014 uložená bloková pokuta vo výške 30,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení. Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 a § 46 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému W. B. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/68/2015 zo dňa 11.05.2015, právoplatným dňa 06.09.2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ostatné výroky trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/68/2015 zo dňa 11.05.2015 ostali predmetným rozhodnutím nezmenené. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaných Z. G. a W. B. zaviazal nahradiť spoločne nerozdielne poškodenému L.. M. B., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom D. XX, R., spôsobenú škodu vo výške 196,- Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný W. B., a to prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch uviedol, že s trestom, ktorý mu bol uložený prvostupňovým súdom sa nemôže stotožniť. Vyslovil názor, že v jeho prípade nie je možné za žiadnych okolností aplikovať ust. § 37 písm. h) Tr. zák., keďže okresný súd ho odsudzoval len za trestný čin podľa § 212 Tr. por. (správne malo byť uvedené Tr. zák.), nakoľko konaním nedošlo k naplneniu súbehu trestných činov, resp. jednotlivého súbehu viacerých trestných činov. V tejto súvislosti preto u neho existuje len jedna poľahčujúca a jedna priťažujúca okolnosť podľa Trestného zákona, v dôsledku čoho nemožno pri výmere trestu poukazovať na ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., t.j. trestná sadzba, v ktorej sa mu má ukladať trest, je v rozmedzí 0 až 2 roky. Okrem toho poukázal na okolnosti prípadu, následok, taktiež motív, pohnútku a jeho pomery a poznamenal, že v žiadnom prípade sa nechce vyhýbať uloženému trestu a prijať tak zodpovednosť za svoje konanie, avšak trest uložený rozsudkom okresného súdu je neprimeraný, vzhľadom aj na jeho sociálne postavenie, pričom výkon trestu mu znemožní v budúcnosti sa socializovať. Okrem toho dodal, že trestný čin spáchal pod vplyvom alkoholu s motívom pomôcť obžalovanému Z. G. z dôvodu sťažných životných podmienok, pretože tak on, ako aj vyššie uvedený spoluobžalovaný, sú ľuďmi bez domova. Môže sa stať, že dlhodobejším pobytom vo výkone trestu stratí akékoľvek pracovné návyky, čo sťaží jeho adaptáciu v spoločnosti po výkone trestu.

Navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok a uložiť mu miernejší trest odňatia slobody, prípadne upustiť od potrestania v zmysle § 44 Tr. zák.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný predniesol svoj návrh v súlade s písomnými dôvodmi a opätovne dal do pozornosti súdu možný postup v zmysle § 44 Tr. zák., teda upustenie od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody.

Krajská prokurátorka navrhla na verejnom zasadnutí zamietnuť odvolanie obžalovaného, pretože prvostupňové rozhodnutie je správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom treba uviesť, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 250 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr. por. a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijme (ako v tomto prípade), aj s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr. por. (uznesenie, proti ktorému sťažnosť nie je prípustná - § 183 ods. 2 Tr. por.), obžalovaný nemôže následne práve účinne odvolaním napadnúť výrok o vine rozsudku, ktorý bol po takomto dokazovaní vyhlásený súdom prvého stupňa. Odvolací súd v takom prípade, ak obžalovaný odvolanie podá, nemôže v zmysle § 317 ods. 1 veta prvá Tr. por. preskúmať výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť revíznej povinnosti prvostupňovým súdom zistený - priznaný - skutkový stav veci, ani jeho právne hodnotenie.

V danom prípade odvolací súd, keďže odvolanie obžalovaného smerovalo do výroku o treste, sa zaoberal len skutočnosťami, ktoré uviedol v písomnom vyhotovení odvolania, týkajúce sa výroku o treste. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu

uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Súd prvého stupňa po vyhodnotení osoby obžalovaného a zvážení poľahčujúcich, ako aj priťažujúcich okolností (ku ktorým nemá pripomienky ani odvolací súd), výrok o uloženom treste odôvodnil najmä tým, že obžalovaný W. B. sa v minulosti dopustil ôsmich priestupkov a z odpisu registra trestov vyplýva, že bol v minulosti štrnásťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 1T/130/2015, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov a keďže v jeho prípade prichádzalo v úvahu ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., nakoľko obžalovaného odsúdil za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za jeho iný trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/68/2015 zo dňa 11.05.2015), ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, musel obžalovanému ukladať trest za skutok, uvedený v obžalobe minimálne vo výmere desať mesiacov s poukazom na § 42 ods. 2 Tr. zák.

Tento postup prvostupňového súdu si osvojil aj odvolací súd. U obžalovaného okrem toho je treba vzhliadnuť dve priťažujúce okolnosti, a to v zmysle ust. § 37 písm. h) Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov - pretože mu bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, ako aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol v predchádzajúcom období za trestný čin odsúdený, čo potvrdzuje aj odpis z registra trestov, na ktoré je vyššie poukázané a jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že obžalovaný sa k trestnému činu priznal a tento úprimne aj oľutoval. Okrem toho je nutné poznamenať, že obžalovaný sa neustále dopúšťa protispoločenskej činnosti, a preto v nijakom prípade nemožno aplikovať postup v zmysle § 44 Tr. zák., teda upustenie od potrestania. Uložený trest v podstate za skutok uvedený v obžalobe vo výmere štyri mesiace, vzhľadom na všetky skutočnosti, uvedené v ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a nasl. je z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie v prípade obžalovaného nevyhnutný. Argumentácia obžalovaného ohľadne okolností, za ktorých došlo k protiprávnemu konaniu (spáchanie skutku pod vplyvom alkoholu, resp. pomoc ďalšiemu spoluobžalovanému, v zmiernení sťaženia životných podmienok) neobstoí a ide len o argumentáciu, ktorá nijakým spôsobom nemá oporu v zákone.

Odvolací súd preto opätovne zdôrazňuje, že trest uložený prvostupňovým súdom vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne, je potrebný na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Tak, ako súd prvostupňový, aj odvolací súd prihliadol na to, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, trestný čin oľutoval, ale zároveň je nevyhnutné poukázať aj na jeho kriminálnu minulosť.

Súd prvého stupňa nepochybil, ani keď obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnil škodu poškodený L.. M. B., a preto aj výrok o náhrade škody v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. je správny a zákonný.

Keďže odvolanie obžalovaného dôvodné nebolo, odvolací súd ho v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.